

СЕКЦІЯ 4

СУЧАСНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

КОМУНІКАЦІЯ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ: ТРУДНОЩІ ТА БАР'ЄРИ В КОМУНІКАЦІЇ

Валентина БОЛЕХІВКА

Здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: канд. екон. наук, **Лариса ЧОРНОБАЙ**

Комунікація в публічному адмініструванні є ключовим елементом для успішної діяльності державних та громадських організацій. Вона передбачає передачу інформації, обмін ідеями та спілкування між працівниками та зацікавленими сторонами. Важливість ефективної комунікації полягає у підвищенні якості управління, розбудові довіри громадськості та досягненні спільних цілей. Однак, у публічному адмініструванні існують ряд труднощів та бар'єрів, які можуть ускладнити цей процес.

У сфері публічного адміністрування важливе значення надається різновидам комунікації, які забезпечують ефективне функціонування державних та громадських організацій. Основні типи комунікації в публічному адмініструванні включають внутрішню та зовнішню комунікацію. Внутрішня комунікація є обміном інформацією, думками та ідеями між працівниками та структурами публічного сектору. Цей тип комунікації є основою для спільної роботи в організації. Вона включає в себе офіційні засоби спілкування (наприклад, офіційні листи, директиви) та неофіційні, неформальні канали комунікації які часто виникають в робочому середовищі [2].

У публічному адмініструванні існують різні труднощі, які можуть впливати на ефективність комунікації між працівниками та органами влади, а також між державними органами та громадськістю. Основні труднощі комунікації включають:

- недостатня прозорість та відкритість інформації: в деяких випадках, публічні органи можуть бути недостатньо прозорими у відношенні до надання інформації. Це може призвести до недовіри громадськості та ускладнити взаємодію з ними;
- стереотипи та упередження: у публічному адмініструванні можуть існувати стереотипи та упередження, які впливають на сприйняття інформації та взаємодію між різними групами працівників та стейкхолдерів;

- культурні та мовні бар'єри: у мультикультурному середовищі, де працюють представники різних культур та мовних груп, можуть виникати труднощі у взаєморозумінні. Це може впливати на якість комунікації та сприйняття інформації.

Ці труднощі можуть призводити до непорозумінь, конфліктів та низької ефективності комунікації в сфері публічного адміністрування. Розв'язання цих проблем важливе для покращення співпраці та досягнення успішних результатів в управлінні та взаємодії з громадськістю [4].

У публічному адмініструванні існують певні бар'єри, які можуть ускладнювати ефективну комунікацію між різними рівнями влади, працівниками та громадськістю. Розглянемо основні бар'єри, які можуть виникнути:

- відсутність чіткості та точності в повідомленнях: недостатня чіткість та неоднозначність повідомлень може призвести до неправильного розуміння інформації та навіть спричинити помилкові рішення;
- недостатня вміння слухати та розуміти іншу сторону: нехтування точки зору інших учасників може призвести до конфліктів та невдалих рішень. Важливо навчитися слухати та брати до уваги погляди інших;
- конфлікти інтересів: у публічному адмініструванні можуть виникати ситуації, коли різні органи мають різні цілі та інтереси. Це може ускладнити процес прийняття рішень та вплинути на ефективність діяльності.

Розпізнавання цих бар'єрів та усунення їх допомагають покращити якість комунікації в публічному адмініструванні. Навчання навичкам чіткої та ефективної комунікації, а також врахування різноманітності точок зору інших сторін є ключовими кроками до покращення співпраці та досягнення спільних цілей в сфері управління та громадського обслуговування [5].

Недостатня комунікація в публічному адмініструванні може мати серйозні наслідки, які впливають на ефективність та рівень довіри до публічних органів. Основні наслідки включають:

- загроза ефективності роботи організації: недостатня комунікація може призвести до затримок у прийнятті рішень та виконанні завдань. Наприклад, невірно розуміла інформація може спричинити неправильні дії та витрати ресурсів на виправлення помилок.
- погіршення відносин з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами: недостатня комунікація може призвести до втрати довіри та незадоволення громадськості, партнерів та інших зацікавлених сторін. Це може вплинути на рівень підтримки та схвалення дій публічних органів;
- потенційні конфлікти та невдачі: недостатня комунікація може створювати непорозуміння та конфлікти між різними структурами та працівниками. Це може призвести до невдач у вирішенні важливих питань та досягненні поставлених цілей;
- втрата можливостей для вдосконалення: ефективна комунікація дозволяє надавати фідбек та враховувати пропозиції для поліпшення

роботи організації. Недостатня комунікація може призвести до втрати цих можливостей для вдосконалення та розвитку.

Всі ці наслідки підкреслюють важливість якісної та ефективної комунікації в публічному адмініструванні. Розв'язання проблем комунікації допомагає покращити взаєморозуміння, ефективність та довіру до публічних органів

У сфері публічного адміністрування існують різні методи та підходи для вирішення проблем комунікації.

- застосування сучасних технологій та інформаційних систем: використання сучасних засобів комунікації, таких як електронна пошта, спеціалізовані платформи для обміну інформацією та професійні соціальні мережі, дозволяє швидше та ефективніше передавати інформацію;
- проведення тренінгів з комунікаційних навичок для працівників: організація тренінгів та семінарів з розвитку комунікаційних навичок для працівників допомагає підвищити рівень вміння ефективно спілкуватися та вирішувати конфлікти;
- створення прозорих комунікаційних каналів: важливо встановити чіткі та доступні механізми для обміну інформацією як всередині організації, так і з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами;
- врахування культурних та мовних особливостей: розуміння та врахування різниці в культурі та мові сприяє поліпшенню взаєморозуміння та зменшенню конфліктів, пов'язаних з цими аспектами;
- створення механізмів зворотного зв'язку: активна прослуховування думок, пропозицій та скарг громадськості та інших зацікавлених сторін допомагає враховувати їхні потреби та побажання;
- розробка чітких та доступних комунікаційних стратегій: розробка плану комунікацій, визначення ключових повідомлень та аудиторії допомагають забезпечити консистентну та ефективну взаємодію [3].

Ці шляхи сприяють покращенню комунікації в публічному адмініструванні та сприяють досягненню більш ефективної взаємодії з різними стейкхолдерами.

Комунікація в публічному адмініструванні є ключовим аспектом успішного функціонування державних та громадських організацій. Важливість ефективної комунікації полягає в забезпеченні взаєморозуміння, обміну інформацією та досягненні спільних цілей.

Типи комунікації включають внутрішню та зовнішню комунікацію, які сприяють співпраці між працівниками та взаємодії з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами.

Проте існують труднощі та бар'єри, такі як недостатня прозорість, стереотипи, культурні бар'єри та інші, які можуть перешкоджати ефективній комунікації. Ці бар'єри можуть призводити до наслідків, таких як загроза ефективності роботи, погіршення відносин з громадськістю та іншими зацікавленими сторонами.

Для вирішення проблем комунікації в публічному адмініструванні можна застосовувати різні підходи, включаючи використання сучасних технологій, навчання комунікаційним навичкам працівників та створення прозорих комунікаційних каналів.

У підсумку, ефективна комунікація є важливою складовою успішного публічного адміністрування, і розв'язання проблем комунікації сприяє покращенню взаємодії та досягненню цілей організацій та державних структур.

Список використаних джерел

1. Мінцберг Г., Лемпель Д. Структура в адмініструванні. Київ: Основи, 2004. 272 с.
2. Гайденко П.П., Лукашенко І.Т. Основи публічного управління: Підручник / П.П. Гайденко, І.Т. Лукашенко. – К.: КНЕУ, 2003. – 352 с.
3. Кучма В. Р., Мірошніченко М. П., Основи адміністративно-правової діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, КНЕУ, 2009.
4. Джон Г. Крейме, «Публічне управління: Класичні та сучасні теорії», Український центр оцінювання якості освіти, 2008.
5. Маріупольський національний університет. Кафедра публічного управління та адміністрування. «Комунікаційні аспекти управлінської діяльності». [Електронний ресурс]. Доступно на: <http://e-mnpu.org.ua/bitstream/ntb/2258/1/3.pdf>.

РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНИХ ФОРМ БІЗНЕСУ

Сергій ДІДУХ

здобувач вищої освіти ОНС «Доктор філософії»
спеціальності «Менеджмент»

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет», Україна
Науковий керівник: д.е.н., професор **Алла ЧИКУРКОВА**

Ключові слова: корпоративне управління, акціонерне товариство, корпорація,

Дослідження свідчать, що без належного корпоративного управління товариство нездатне досягати своєї фундаментальної мети – отримання прибутку з максимальною ефективністю. Саме у цьому полягає основне значення механізмів корпоративного управління. Система корпоративного управління має визнавати передбачені законом права зацікавлених осіб та заохочувати активне співробітництво між товариством та іншими особами з метою створення робочих місць та забезпечення стабільності фінансово успішних підприємств. Належна практика корпоративного управління не може розвиватись без відповідної державної політики і без адекватної законодавчої основи [1].